

ÇANAKKALE ZAFERİ VE ŞEHİTLİK RUHU

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

İslâm'da savaş; intikam, öldürme, yağma, baskı ve zulüm yapmak için değil: bunları ortadan kaldırmak için yapılır. Cihadın gayesi de toprak elde etmek değil, fitnenin ortadan kaldırılmasıdır. Bu yüzden Müslümanlar savaşı istemezler. Ama savaş vuku bulunca sabır ve metanetle kanının son damlasına kadar savaşırlar.

Ya şehit ya da gazi olmak” gibi ulvi bir gayenin, inancın, ruhun ve şuurun temelini,

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ
ayetindeki erişilmesi zor ve herkese nasip olmayan makam ve mana oluşturmaktadır.

Milletlerin tarihinde sonuçları itibarıyla dönüm noktası olan savaşlar vardır.

Anadolu’yu Türklere açan 1071 Malazgirt Savaşı, Osmanlı Devleti’ni bir cihan devleti haline getiren 29 Mayıs 1453 teki İstanbul’un fethi ve 93 Harbi olarak bilinen 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı bu cümledendir. Çanakkale muharebeleri ve Kurtuluş Savaşı da tıpkı bu savaşlar gibidir

I. Dünya Savaşı’nın bir cephesi olarak 1915 Çanakkale Savaşları, ülkemizde ve gönül coğrafyamızda yaşayan herkesin zihninde özel çağrışımlar yapar. Zira bu cephe gerek savaş sırasında yaşananlar gerekse savaşın sonuçları itibarıyla Türk ve Dünya tarihinde iz bırakmış olayların başında gelir.

Dünyadaki beş önemli boğazdan iki tanesi ülkemizdedir. İstanbul ve Çanakkale boğazları. Tarih boyunca boğazlar, ticari, siyasi ve askeri bakımdan stratejik öneme haiz olan yerler

Çanakkale Boğazı o gün neden bu kadar önemli idi? Çünkü Çanakkale Boğazı’nı geçmek, İstanbul’u ele geçirmek, Osmanlı Devleti’ni savaş içinde çökertmek İtilaf Devletleri’nin ilk amaçları idi. Diğer amaçları ise müttefikleri Rusya’ya yardımda bulunmak, silah ve cephane sağlamak, bunlara karşılık, Rusya’dan da gıda maddesi temin etmektir. Ayrıca, Boğazların ele geçirilmesi ile Süveyş Kanalı ve Hint yolu üzerindeki Osmanlı Devleti’nin baskısı kalkacak, Balkan Devletlerinin İtilaf Devletleri yanında yer almaları da böylece mümkün olacaktı.

Çanakkale kolayca geçilince hem Osmanlı İmparatorluğu’nun işi bitecek ve "Doğu Sorunu" çözümlenecek, hem de Boğazlar üzerinden Rusya’ya ihtiyacı

olan silah, cephane, malzeme gönderilerek, Almanya iki ateş arasına alınacak ve savaş kısa zamanda Almanya'nın tarafında olanlar için yenilgisiyle sonuçlanacaktı. Gerekirse Ruslar'ın da Karadeniz kıyılarına asker çıkartması sağlanarak İstanbul teslim alınacaktı.

Kâğıt üzerinde her ne kadar hedefler bu şekilde görölse bile Çanakkale'ye saldırırken, **'Biz 232 yıl sonra Viyana'nın rövanşını alıyoruz'** diye gelmeleri, beyin ve yüreklerinde beslenen duygunun tam bir Haçlı zihniyeti ve intikam olduğu görülmekteydi.

I. Dünya Savaşı'nda Çanakkale Cephesi'nde yapılan savaşlar, 3 Kasım 1914'ten başlayarak 18 Mart 1915 günü zafer ile sona eren dönem ve 25 Nisan 1915'te başlayıp yaklaşık bir yıl kara savaşlarının sürdürüldüğü ve ikinci büyük Türk İslam zaferi ile sonuçlanan dönem olmak üzere iki aşamada cereyan etmiştir.

Milli ve dini duygularımızın tercümanı olan Mehmet Akif o dehşetli ortamı,

**Şu Boğaz Harbi nedir? Var mı ki dünyada eşi?En kesif orduların
yükleniyor dördü beşi,**

**Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya Kaç donanmayla sarılmış
ufacık bir**

Düşman güçlerinin ne kadar çok olduklarına dikkat çekerken de;

"Eski Dünya, Yeni Dünya, bütün akvam-ı beşer,

Yedi iklimi cihanın duruyor karşında,

Ostralya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!

Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;

Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.

Kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne

BİZİM İÇİN NEDİR ÇANAKKALE?

İmanın, fedakârlığın ve azmin sembolü olan Çanakkale...

İmanın çeliğe, vatan sevgisinin teknolojiye galip geldiği yerdir Çanakkale...

Birinci Dünya Savaşı içinde çok farklı bir yeri olan, tarihin kaderini değiştiren, yaşama hakkına şerefi ile ulaşan bir milletin her şeyden önce kahramanlık destanıdır Çanakkale...

İsmi Sevgili Peygamberimiz Hz Muhammed'den (S.A.V) alan ve onun övgüsüne mazhar olmuş kahraman Mehmetçüğimizin, azminden ve imanından aldığı güçle bütün dünyaya "Çanakkale Geçilmez!" diye haykırdığı, tertemiz alından vurulup toprağa düştüğü, bir hilal uğruna serden geçtiği, bütün yokluk ve imkânsızlıklara rağmen yedi düvele karşı savaşarak zafere ulaştığı yerdir Çanakkale...

Metrekareye 6000 merminin düştüğü, 100.000 i doktor, hukukçu, mühendis, ekonomist, öğretmen, öğrenci olmak üzere, esnafı ve çiftçisiyle topyekûn istiklâl mücadelesine giren bir milletin yaklaşık 250.000 şehit vererek, büyük bir zaferin kazanıldığı yerdir Çanakkale...

Vatan toprağını namusu kadar kutsal sayan,

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

düşmanın ayak basmaması için canını seve seve feda edebilmesini bilenlerin bulunduğu yerdir

Bir taraftan gücün, paranın, tekniğin ve buna benzer imkânların bir milleti yok edemeyeceğini gösterdiği, diğer taraftan da insanoğlunun aslında dostluk ve kardeşlik arayışı içerisinde olduğunu ortaya koyduğu yerdir Çanakkale...

Sömürgeci devletlerin milletimizi yok etme ve tarih sahnesinden silme girişimi, Başkent İstanbul'u almak ve Türkleri ve İslam'ı Anadolu'dan söküp atmaya çalıştıkları yerdir Çanakkale...

"İnsanların en üstünü Allah yolunda canıyla ve malıyla cihad eden kimsedir..." ...

Bir avuç iman ve irfan ordusunun etten ve kemikten kaleler kurarak, İslâm milletin izzetini koruduğu şanlı destanıdır Çanakkale...

Mehmetçiğin “nereye gidiyorsun?” sorusuna “Arı burnuna bal yapmaya gidiyoruz” diye cevap verdiği bir destandır. Can verip bal yapılan yerdir Çanakkale...

“Komutanım benim tüfek bozulmuş tetik basmıyor" diyen askere; Tüfek sağlam oğlum senin parmağın kopmuş" denilen yerdir Çanakkale...

Muhterem Müslümanlar;

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

İlahi Kelam'dan ve "**Birlikte rahmet, ayrılıkta azap vardır**"buyuran Hazreti Peygamberin sözünden ilham alan, bu aziz vatanın her köşesinden meslek, meşrep, mezhep ve etnik kökenine bakmaksızın koşup gelen insanların Çanakkale'de gösterdikleri kahramanlıklar dillere destan olmuştur.

Bugün Anadolu'da tüten her evin kutsi hatırasında bir Çanakkale şehidinin olduğu muhakkaktır. Her aile bir Çanakkale yetimidir. Bu hal, nesilden nesile intikal eden bir şeref madalyasıdır.

Osmanlı Devleti bünyesinde Hilal tarafında savaşan Bağdatlı, Kudüslü askerler var. Özellikle 19. Tümen ve Anafartalar bölgesinde, Arap taburlar canlarını ortaya koydu. Mehmetçik ile koyun koyuna Haçlıya karşı savaşan Kürt civanlar, Bosnalılar ve Balkanlardan askerler var. Osmanlı coğrafyasının insan unsurunun Çanakkale'de vatan müdafaasında bulunduğunu biliyoruz. Hatta gayrimüslim unsurlar da var. Sağlık hizmeti gibi birimlerde bulunan Hristiyanlar da var.

İslam'ı ve Osmanlıyı savunmak için Sadece Bosna ve Sancak bölgesinden cihada katılanların sayısı 15.700 civarında... Çanakkale'de Halepli 551, El-Bab'lı 96 askerin şehit düşmüştür

Diğer taraftan devletin kalbi payitaht İstanbul'un düşman istilasına tehdidi altına girmesi bütün yurttaki büyük teessür oluşturmuş, Cepheye yurdun her köşesinden adeta “gönüllü gençler akını” gerçekleşmiştir. Yurdumuzun en okumuş, en bilgili, en becerikli nesli burada toprağa düşmüş ve şehit olmuşlardır.

Âsım'ın nesli... Diyordum ya... Nesilmiş gerçek: İşte çiğnetmedi namusunu, Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar... O, rükû olmasa, dünyada eğilmez başlar...

Saygıdeğer kardeşlerim;

Gerçekten de bu cephenin unutulmaması gereken yönlerinden bir tanesi de Çanakkale Cephesi'ndeki KADINLARIMIZDIR. Çanakkale'nin cephelerinde düşmanla mücadele eden kadın kahramanları anmamak, herhalde hürmetsizlik olacaktır.

İstiklal Savaşı'nda büyük kahramanlıklar gösteren Nene Hatun, Kara Fatma ve tabii İnebolulu Satı Kadın, Kastamonulu Şerife Bacı, Nezahat Onbaşı, Zeynep Mido Çavuş (Kosovalı), Mücahide Hatice Hatun ve Erkek Halime gibi kadın savaşçılarımız, mücahidelerimiz vardır.

Cepheden dönenlerin arasında evladını arayan bir ana şunları söyler: **“Yüreğim diyor ki Osman'ım şehit olmuştur. İster şehit olsun ister gazi, değil mi ki vazifesini yapmıştır. Gam yemem. Allah devlete, millete zeval vermesin.”**

Binlerce gönüllü Türk kadını evlerinden getirdikleri yardım malzemeleriyle hastanelerde görev aldı. Savaş zaferle neticelendikten sonra, gönüllü Türk kadınları yönetim tarafından kendilerine teklif olunan paraları almadı ve “biz vatanımız için canımızı feda etmeye hazırlanmıştık” diye cevap verdi. Bu kadın gönüllülerden birisi de ülkemizde ilk kadın hastabakıcısı olan Safiye Hüseyin Hanım'dı.

Muhterem Müslümanlar,

Çanakkale savaşları devam ederken, duyarlı âlimlerimiz tebliğ görevlerini ihmal etmemişler, sözleri ve yazılarıyla halkı irşad etmeye, askeri cesaretlendirmeye gayret etmişlerdir. Bunların en önemlilerinden biri Mehmet Akif ve Eşref Edib'in beraber çıkardıkları Sebilürreşad dergisidir. Sebilürreşad savaş boyunca sayfalarında yer verdiği yazılarla sivil-asker bütün okurlarını vatan müdafaasında birlik ve beraberliğe davet etmiş, askerleri cesaretlendirici yazılar yayınlamıştır. Bazı yazılar doğrudan askerler için ve askere hitaben kaleme alınmış, bazen de makaleler askere ithaf edilerek yayınlanmıştır.

Bir şeyin ne kadar sevildiği, gerektiğinde onun için yapılabilen fedakârlık ve göze alınabilen risk ile ölçülür. Bu bakımdan Çanakkale'de yaşananlar, her yönüyle müstesna bir vatan sevgisinin en canlı tezahürlerini sergilemiştir.

ÇANAKKALEDEN MANZARALAR

Tarihin seyrini değiştiren kahraman Seyit Onbaşıya ne demeli? şu örneği de paylaşalım;

Mehmetçiğin bacağı bir top mermisinin şarapnel parçasıyla parçalanmış. Oluk gibi kan akıyor. Bir sedyeye koyup bir kenara taşıyorlar. Askerî doktor bakıyor, ‘oğlum buna yapacağımız bir şey yok. Elimizde sınırlı imkânlar var. Bir şey yapamayız.’ diyor. Diğer askerlere ‘şöyle bir serin ağacın altına götürün de son

anında kendisine bir teselli verin' diyor. Askerler ne teselli versinler. Bütün maddi şeyler bitmiş. Şöyle diyorlar; "Mustafa Çavuş ne mutlu sana. Bak şehit oluyorsun. Şehitlerin duası makbul olur. Bize de dua et! Biz de şehit olalım!" Bu imanla söylenir. İmansız söylenecek söz müdür bu? Şimdi bu sözün içinden imanı aldık, emaneten bir kenara koyduk. Hadi tercüme edin. Ne kadar sevimsiz, ne kadar anlamsız oluyor. 'Mustafa Çavuş ölüyorsun. Öyle bir dilekte bulun da biz de ölelim.' İmanı aldın mı hiçbir değeri kalmıyor. Onlar böyle konuşurken, bir asker yeni ekmekler gelmiş. Koşuyor hemen bir ekmek alıp geliyor. O kanlı elbiseleriyle sedyede yatan Mustafa Çavuş'a bir dilim uzatıyor. 'Mustafa Çavuş! Bak taze ekmek geldi. Bir dilim ye!' Ölmek üzere olan insana ekmek verilir mi ama yapacak başka bir şey de yok. Bir dilim uzatıyor. Mustafa Çavuş alıyor, ağzına getiriyor öyle duruyor. O kahraman ki, kaç zamandır belki hiç ekmek yememiş. 'Al kardaş, yemeyeceğim' diyor. Israr üzerine şu muhteşem açıklamayı yapıyor.

"Gördüğünüz gibi ben ölmek üzere olan birisiyim. Ekmeği ben yersem, ekmeğin bana vereceği kuvvet benimle beraber boşa gider. İsraf olur. Sen bunu sağlam bir askere ver de, ona kuvvet olsun. Düşmanla iyi çarpışsın!"

Bu örneklerin tamamında şu ayet ve hadislerin tezahürü görülmüyor mu?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى
بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

"Cennete giren hiçbir kimse, yeryüzündeki her şey kendisinin olsa bile dünyaya geri dönmeyi arzu etmez. Sadece şehid, gördüğü aşırı itibar ve ikram sebebiyle tekrar dünyaya dönmeyi ve on defa şehid olmayı ister."
(Buhari, Cihad, 21)

Muhterem kardeşlerim;

Çanakkale'de savaşanlar sadece Çanakkale Boğazı'nı ve Osmanlı İmparatorluğunu kurtarmamışlardır. Onlar Tevhidi, Allah Birliği inancını

dolayısıyla tüm İslâm dünyasını da kurtarmışlardır. Bu nedenle birer kahramandırlar işte bu düşünceyi vermek isteyen Mehmet Akif, Çanakkale Savaşını, Bedir Savaşı ile karşılaştırır;

Vurulup tertemiz alnından, uzanmış yatıyor, Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler

Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker! Gökten ecdâd inerek öpse o pak alnı değer.

Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i..Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi..

Savaş bittikten sonra yargılanırken İngiliz Donanma Bakanı Churcill'e soruyorlar: "Karnı aç, silahları güçsüz, cephaneleri yetersiz, çıplak, zayıf bir orduyu nasıl oldu da yenemediniz?" Verdiği cevap insanın psikolojik ve iman yanının ne kadar önemli olduğunun ispatıdır: "Ben bu milletin savaşma gücüne hayran kaldım. Ne ayaz ne ilikleri donduran soğuk, ne açlık ne silahsızlık onları etkilemiyor. Biz Çanakkale'de Türklerle değil, Tanrı'yla savaştık!"

Bu düşünceyi ispatlayan en önemli cümleyi Osmanlı'nın resmî tarihçisi Bursalı Binbaşı Nihat Bey söylemiştir: "Çanakkale maneviyatların çarpışmasıdır. Bunun aksini söylemek cinnetle eşdeğerdir!" Zira maneviyatı kuvvetli, imanı sağlam olan her zaman kazanmıştır.

"Kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne bela" olan sömürgeci ve kaba kuvvete tapan kişiler, kısa zamanda hesaplarının tıkanıldığını anladılar. Gerçi tarihte de bunun örnekleri çoktur. Alparslan'ın 55.000 kişilik ordusu, vaktiyle, 200.000 kişilik Bizans ordusunu yenmişti. Kanuni Süleyman'ın 200.000 kişilik ordusu, 500.000 kişilik Macar (Haçlı) ordusunu perişan etmişti. Çünkü Müslüman şuna iman eder;

قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

Muhterem kardeşlerim;

Çanakkale, Kurtuluş Savaşımızın zeminini hazırlayan bir önsöz gibidir. Kurtuluş Savaşındaki ümidimiz, heyecanımız orada başlamıştır. Kurtuluş Savaşında biz Yunanistan'a karşı zafer kazanırız diyebilmemiz, Çanakkale'den aldığımız ilhama ve güce bağlıdır. Bunun yanında en rütbelisinden erine kadar kurtuluş savaşını yapanlar Çanakkale'de savaşanlardır. O kadro Kurtuluş Savaşını yapmıştır.

Çanakkale'de biz kazanamaysaydık, İstanbul düşseydi, zaten bir Kurtuluş Savaşı yapma imkanı elimizden çıkacaktı. Bütün bunların yanında faydası sadece bizimle de sınırlı kalmadı. Çanakkale Zaferinin bütün dünyaya yansması vardır. Bütün dünya tarihini değiştirmiştir. Savaş iki yıl uzadı. Savaşın iki yıl uzaması, İngiliz, Fransız kamuoyunda savaşa karşı bir tepki meydana getirdi. Milyarlarla ifade edilen savaş masraflarının ortaya çıkması, düşmanların bütçelerinin iflas etmesine neden oldu. Tabii çok asker kaybı da verdiler. Dolayısıyla Kurtuluş Savaşını biz sadece Yunanlılara karşı yaptık. Aksi halde Çanakkaleyi kaybetseydik, yıpranmamış İngiliz ve Fransızlar gelecek ve Kurtuluş Savaşını onlara karşı yapmak zorunda kalacaktık. Yani Kurtuluş Savaşındaki başarıyı yine Çanakkaleye borçluyuz.

Çanakkale Zaferi dünyadaki bütün Müslüman ülkelere güç verdi. Çünkü o güne kadar Müslüman ülkelerin çoğu İngiliz ve Fransız sömürgesi altındaydı. Hindistan dâhil olmak üzere Afrika'daki sömürge ülkeleri ve diğer İslam ülkeleri Çanakkale zaferine çok sevindiler. 'Hasta adam denilen Osmanlı Çanakkale'de yenilmedi. Öyleyse bizler de direnirsek, savaşırsak istiklalimizi kazanırız' dediler. Pakistan'da, Endonezya'da ve birçok İslam ülkesinde istiklal ateşini Çanakkale alevlendirmiştir. Günlerce Çanakkale'ye sevinmişler, şenlikler yapmışlardır.

Rus çarlığının yıkılması ve parçalanması yine Çanakkale sebebiyle olmuştur. İngiliz siyasetinin değişmesi ve altüst olması da Çanakkale savaşından sonra olmuştur. İngiliz siyasetinden Churchill'in çeyrek asırlık dışlanması yine Çanakkale savaşı sebebiyledir.

Tarih bir milletin hafızasıdır. Bu hafızayı canlı tutmak zorundayız. Çünkü yakın ve uzak geçmişte yaşadıklarımız bugünümüzü etkiler. Onun için geçmişte yaşananlara kayıtsız kalamayız. Unutmayalım ki geçmişi unutanlar onu tekrarlamaya mahkûmdur.

Şu gerçek, zihinlere ve gönüllere kazınmalıdır; bu topraklar kolay kazanılmadığı gibi kolay da muhafaza edilmemiştir. Her neslin bunu bilmesi, idrak etmesi lazım gelir.

Çanakkale’de canlarını ortaya koyarak bizlere bu vatanı emanet eden şehitlerimize ve gazilerimize minnet borcumuz vardır. Onların bu fedakârlığını unutmamak ve onların savunduğu davaya sahip çıkmak vazifemizdir. Onların, din, iman vatan ve millet için mücadele ettiklerini nesillerimize de öğretmeliyiz. Onları her zaman hayırla, minnetle ve muhabbetle yâd etmeliyiz.

**Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber, Sana âgûşunu açmış duruyor
peygamber**

Çanakkale zaferimizin 107. Yıldönümü kutlu olsun.

Son olarak bu vatanı bizlere canlarını hiçe sayarak emanet eden tüm şehit ve gazilerimiz için sizleri 3 İhlas ve 1 Fatiha okumaya davet ediyorum.